

Children's Care Oekraïne

www.childrencareoekraïne.nl
jorienderuiter@hotmail.com

Nieuwsbrief december 2019- Jaargang 7 nr. 5

Iets eerder dan verwacht ben ik weer achter de computer gekropen om jullie op de hoogte te brengen van alles wat ik hier mag doen en wat dit met mij doet. De laatste maand was nogal overweldigend. De voedselpakkettenactie heeft enorm veel geld opgeleverd en daardoor mocht ik ook weer bij veel gezinnen thuis komen om een pakket te brengen. De verhalen van de mensen raakten me maar vooral ook de situatie waarin ze moeten leven. Daarnaast moest ik afscheid nemen van mijn laatste zorgkindje en hebben we alles opgeruimd in het ziekenhuis.

En toen kwam toch echt het 'officiële' vertrek uit het ziekenhuis van Beregowo. Er ging een deur dicht maar tegelijkertijd ging er een deur open; een deur van vertrouwen dat jullie naar mij uitspraken door alle giften die vanuit het hele land binnen kwamen voor de voedselpakketten. Ik had nooit verwacht dat de actie die we vorig jaar gestart zijn zo overtroffen kon worden en dat maakte me een beetje onzeker. Het vertrouwen dat ik van jullie kreeg door al deze giften was een antwoord op mijn onzekerheid. Was het voor mij nog wel mogelijk om hier te blijven als

ik mijn werk in het ziekenhuis niet meer kon doen en moest ik al verder werkend op zoek gaan naar volgende plannen en stappen? Terwijl ik in mijn eerdere nieuwsbrieven mijn zorgen uitte over de toekomst en hoe het verder moest als ik echt geen kinderen meer zou hebben in het ziekenhuis, was God dus al weer bezig met nieuwe dingen die ik mag gaan doen in Zijn Koninkrijk. En daarom ben ik Hem maar ook zeker jullie dankbaar voor jullie vertrouwen!

Voedselpakketten

Het hele jaar door is er al geld binnen gekomen voor voedselpakketten. Daardoor was het mogelijk dat ik de laatste maanden al verschillende mensen blij kon maken met net even dat extraatje wat ze zo goed kunnen gebruiken. Ook de komende tijd zal dat mogelijk blijven door jullie vrijgevigheid. Waar we vorig jaar voor 25 euro een goed gevuld pakket konden maken, kan dat dit jaar voor hetzelfde bedrag helaas niet meer. Doordat de koers op dit moment erg laag is en de kosten van de producten helaas niet naar beneden zijn gegaan, zullen we iets minder pakketten kunnen maken dan we in eerste instantie hadden bedacht. Maar desondanks kan

ik de komende tijd nog altijd 120 pakketten maken. Aangezien de actie zoveel geld heeft opgebracht en er dus heel veel pakketten gemaakt kunnen worden, heb ik het volgende bedacht. De komende periode ga ik bij 40 gezinnen die dit heel goed kunnen gebruiken pakketten brengen. Daarnaast heb ik samen met Viki 15 gezinnen uitgezocht die we graag maandelijks willen ondersteunen met een tas met eten zolang dit mogelijk is. Natuurlijk ga ik ook zeker andere gezinnen nog blij maken met pakketten maar dan op iets minder frequente basis.

Even binnen kijken...

Ik wil jullie graag mee naar binnen nemen bij een paar van de gezinnen die ik heb mogen bezoeken.

Eén van deze gezinnen woont net aan de rand van Beregowo in een op het eerste gezicht vrij normaal huis wat er best goed onderhouden uitziet. Het is geen groot huis en als je achter de poort komt wordt het me duidelijk dat er meerdere mensen in dat huisje wonen. Het voorste gedeelte met een keukentje en een woon/slaapkamer is van een gezin met drie kinderen. De kamer staat erg vol maar is opgeruimd. Om ruimte te besparen hangt een wasrek wat normaal op de grond zou staan omgekeerd aan het plafond. Vader heeft net een half jaar in het buitenland gewerkt om wat geld te sparen zodat er een klein badkamertje gemaakt kon worden in de oude opbergkast. Doordat Viki had verteld dat we kwamen, werden we ontvangen met drinken en zelfgemaakte lekkernijen. Het voelt altijd een beetje gek dat ik kom om wat te brengen en dat zij van het weinige wat ze hebben toch zo royaal

uitdelen. Ook oma en één van de broers zitten er gezellig bij, zij wonen in het andere gedeelte van het huis met een klein keukentje en een woon/slaapkamer. Al gauw komt het gesprek op de jongste broer die psychische problemen heeft. Hij heeft verschrikkelijke dingen meegemaakt toen hij als kleine jongen misbruikt werd en nu op zijn 31^e, ondervindt hij daar nog altijd de problemen van. Werken gaat niet en nog niet zo lang geleden heeft hij zich geprobeerd van het leven te beroven in hun eigen huis. Gelukkig was zijn moeder net op tijd thuis om dit te voorkomen. Het is zwaar voor de moeder om elke dag weer haar zoon achter te laten, niet wetend of hij niks geks meer zal doen. Beide gezinnen leven op elkaar gepropt in hun kamers. Het gezin slaapt verdeeld over twee bedden en de oma en haar twee zoons hebben een bank en een twijfelaar om op te slapen. Kun je het je voorstellen? Twee grote zoons van in de dertig slapend op een twijfelaar en hun moeder ernaast op de bank. Om zichzelf te voorzien van melk

heeft het gezin een geit in de tuin en ze moeten door weer en wind naar de wc achter in de tuin. Toen ik die dag thuis kwam, heb ik eerst even gehuild over de oneerlijkheid die ik voelde over de rijkdom die ik heb. Naast dat ik drie kamers, een keuken en een badkamer heb, heb ik ook gewoon een tweepersons bed voor mezelf. En nee, het huis is dan wel niet van mij maar ik heb wel de mogelijkheid dit allemaal te huren en te betalen. Ik heb niet het probleem dat ik geen eten meer kan kopen nadat ik mijn huur en de rest van de rekeningen heb betaald.

Het volgende gezin waar ik jullie mee naar binnen wil nemen is een moeder met vier kinderen. Vader is nauwelijks aanwezig en is vaak niet de fijnste vader. De ouders hebben vaak ruzie en uit voorzorg verstopt de oudste dochter (9 jaar) de messen die in huis liggen. Als we de poort binnen gaan is het één grote bende, overal staat rommel. Kapotte kinderwagens, oude stoelen, kleren, hout, dozen en speelgoed. Achter in de tuin staat een vervallen schuurtje waar de deuren half uit liggen en wat vol gegooid is met kleren. Binnen in het huisje is niets afgewerkt, het zijn gewoon bakstenen muren met nauwelijks goede deurkozijnen en een betonnen vloer. Als eerste komen we in de ruimte die wordt gebruikt als keukentje. Op een vervallen keukenmeubel staat een één-pits kookplaatje wat helemaal bruin is met een pannetje water er op. Je zou denken dat het niet meer mogelijk en veilig is om zoiets te gebruiken maar dat gebeurt dus wel. De pannen liggen in het keukenkastje waar geen deurtje meer voor zit en de elektriciteit ziet er ook niet echt veilig uit. Het huis wordt verwarmd door een klein elektrisch kacheltje. Op de vloer staat een klein badje vol met bruin water waar de kinderen in zijn gewassen.

Naast de tas met eten die wij mee hebben genomen is er nauwelijks iets te vinden, op wat suiker, boter en een afgekloven broodje op de rand van de stoel na. De kinderen pakken dan ook gauw de tas met eten uit en de koekjes en chocola worden zorgvuldig door de kinderen verdeeld. Eén van de kinderen pakt een mes uit de la en wil proberen het blik met doperwtjes open te hakken maar dit hebben we gelukkig kunnen voorkomen. Het is heftig om te zien in wat voor vieze en slechte omstandigheden deze vier kinderen moeten opgroeien. Gelukkig kan de oudste dochter door de week naar het dagopvangprogramma van het straatkinderproject. Hier wordt ze ook begeleid met huiswerk en krijgt ze een warme maaltijd.

En zo zijn er nog acht gezinnen waar ik de laatste maand een voedselpakket mocht brengen met allemaal hun eigen verhalen en omstandigheden. Ik kan je zeggen dat dat je niet in de koude kleren gaat zitten. Het maakt me ervan bewust hoe hard het nodig is dat ik deze gezinnen dit kleine beetje hulp mag aanbieden en tegelijkertijd maakt het me dankbaar voor alles wat ik heb. Een huis, eten, geld en bovenal de liefde van God.

Vanuit de TFC

Hallo, mijn naam is Lieke Hobelman. Ik ben het zusje van Jorien en ik zit in haar ThuisFrontCommissie.

In september kwamen we als TFC bij elkaar om na te denken over hoe we geld in konden zamelen voor de voedselpakketten. Al gauw rolden er allerlei ideeën over tafel, waarvan twee grote acties: cupcakes verkopen na de dienst en met de jongeren van CG de Wingerd in Varsseveld een Zip your lip actie houden.

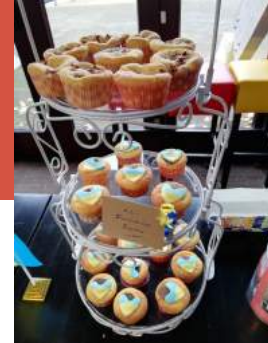
Voor deze twee acties moesten we natuurlijk wel een en ander voorbereiden. Wie gaan er zoveel cupcakes bakken, welke smaken cupcakes maken we, wel of geen versiering erop en ga zo maar door.

Voor de Zip your lip actie hebben we eerst de jongeren gevraagd of ze het

zagen zitten. Gelukkig waren ze gelijk enthousiast, super!! Hup, aan de slag gegaan met een sponsorlijst en het maken van een informatiebrief. Alle jongeren, ruim 40 in totaal, kregen een envelop met informatie en flyers.

Beide acties waren een groot succes! De cupcakes hadden we in korte tijd verkocht, dit heeft ongeveer €200 opgeleverd.

En de jongeren hebben voor ruim 36 voedselpakketten geld opgehaald! Wat een succes en wat bijzonder dat ik daaraan mee heb kunnen werken. Ik ben zelf een aantal keer bij mijn zus in Oekraïne geweest en heb gezien in welke omstandigheden mensen leven. Ik weet waarvoor ik me inzet en dat het goed terecht komt!

De Zip your lip actie hebben we afgesloten met een supergezellige gezamenlijke maaltijd waarbij wij als TFC het eten voor de jongeren hebben verzorgd.

En zo kom ik al weer aan het einde van deze laatste nieuwsbrief van dit jaar. Een jaar waarin veel is gebeurd. Verdrietige momenten, heftige momenten en mooie momenten die elkaar hebben afgewisseld en die me steeds meer hebben gevormd tot wie ik nu ben.

Ik ben enorm dankbaar voor alle zegeningen die ik dit jaar heb mogen ontvangen van God en van jullie om dit werk hier in Oekraïne te kunnen doen. Ik kijk uit naar het nieuwe jaar 2020, ik ben benieuwd welke dingen er op mijn pad komen en welke wegen ik mag bewandelen. Bedankt voor al jullie steun het afgelopen jaar!

Ik wil via deze weg ook mijn ThuisFrontCommissie bedanken die voor mij het werk in Nederland doet. Financiële zaken, nieuwsbrieven controleren en vormgeven en het bedenken en uitvoeren van alle acties.

Bidden & danken

Danken:

- Voor de voedselpakkettenactie.
- Voor het werk wat ik al die jaren mocht doen in het ziekenhuis.
- Voor het afgelopen jaar.
- Voor mijn ThuisFrontCommissie.

Bidden:

- Voor al die gezinnen waar we een voedselpakket mogen brengen.
- Voor het werk in het internaat.
- Voor het nieuwe jaar, dat God mij daarin Zijn weg zal wijzen.

UKRAINE 90202
Zakarpatska Oblast
Berehove/Beregszász
B. Chmelnytskoho 10/3
Jorien de Ruiter

Internaten

De afgelopen tijd ben ik weer een aantal keren naar het internaat in Keresztúr geweest. Daar heb ik samen met de kinderen genoten van een bijbelverhaal, we hebben gezongen, creatieve werkjes gedaan en soms ook lekker buiten gespeeld. Het is elke keer weer een feest om bij deze kinderen te zijn en te zien hoe blij ze zijn als wij komen.

In de week van 5 december hebben we de kinderen kunnen verrassen met een Sinterklaascadeautje. Ook de aankopen voor de nieuwe speeltuin hebben we afgerond, het is nu wachten tot het voorjaar, dan kan alles geplaatst worden.

We kregen heel veel korting en daardoor hebben we nog gymtoestellen, ballen, hoepels en matten kunnen kopen. In de komende week ga ik dat naar het internaat brengen zodat ze de spullen kunnen gaan gebruiken.

Viki en ik ontvingen ook nog een gift voor pyjama's voor de kinderen en waarschijnlijk is er ook nog genoeg geld voor lekker warme stoffen. Hier ga ik ook mee aan de slag de komende tijd.

Ook in het internaat van Beregowo hebben we weer een groepje kinderen mogen bezoeken. Aangezien er veel kinderen op het internaat zitten, bezoeken we hier maar twee groepen. Met Sinterklaas hebben we ook deze kinderen blij gemaakt met een cadeautje.